

Спасавање
лисичића

vulkancic.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Назив оригинала:

Julie Sykes

WOODLAND MAGIC: FOX CLUB RESCUE

Text copyright © Julie Sykes, 2022

Illustrations copyright © Katy Riddell, 2022

Originally published in the English language as

Woodland Magic: Fox Club Rescue in the UK by Piccadilly Press,
an imprint of Bonnier Books UK Limited, London.

Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-04930-5

Ова књига штампана је на природном рециклираном папиру од дрвећа које расте у одрживим шумама. Процес производње у потпуности је у складу са свим важећим прописима Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије.

Шуљска маија

Спасавање лисичића

Џули Сајкс

Превела Марјана Калинић
Илустровала Кејти Ридел

Прво поглавље

Жао ми је, Мушкатна Орашчице, али „данас мораш да останеш овде“, саопштила је Кора браонкастој мишици која је стајала на прозорском окну своје кућице на дрвету. „Ја нећу ићи у школу јер сам сада довољно велика да обнављам природу у Великом пространству.“

Кора је показала Мушкатној Орашчици своју нову шумску торбу, направљену од пауковог конца. Ипак, није била лепљива и није јој се качила за прсте као права паукова мрежа. Била је мекана и свиленакаста, али у исто

Шуљска матија

време и веома снажна. Торба је имала два каиша, тако да је могла да се носи и као ранац. А како је била зачарана, те бескрајно растељива, у њој је могло све да се понесе – чак и слон, ако некеме икада затреба. Иако је имала неколико преградаца за безбедно чување ствари, у њој се сада налазио само Корин алат: лопатица, грабуље и виле.

Спасавање лисичића

Брчићи Мушкатне Орашчице заиграли су док је њушила торбу. Кора ју је спречила да њушка, забринута да би мишица тако могла да направи рупицу у унутрашњем делу. Баш у том тренутку Џекс је потрчао уз спиралне степенице које су обавијале спољашњу страну стабла. Све гране су се затресле од његових удара стопала. Мушкатна Орашчица је одјурила кроз прозор, а потом уз грану, да би јој дуги реп најзад нестао у пролећном лишћу.

Кора је отворила горња врата.

„Спремна?“, питао је Џекс.

„Спремна сам већ сто година.“

„Данас нема школе“, рекао је Џекс уз широки осмех.

Кора му је узвратила осмехом. „Неће је бити више никада ако прођемо тест. Надам се да нећемо предуго остати на пракси. Једва чекам да постанем у потпуности обучени Чувар.“

Шумска маџа

Корин стомак је заиграо као да је био испуњен лептирићима. Једва је чекала да крене. Било јој је жао што и Мушкатна Орашчица није могла да пође са њом, као што је то некада чинила када је Кора ишла у школу. Плашила ју је могућност да се Мушкатна Орашчица изгуби негде у Великом пространству.

„Нема више досадних часова код Господина Вилиног Коњица. Чуvari ће сада сами обнављати природу“, изјавио је Цекс.

Чувара је било свуда широм света. Они који се налазе у Скривеном средишту Шапутаве шуме живе тамо још од каменог доба. Чуvari су се старали о свим руралним подручјима, штитећи их и помажући природи да се опорави онда када Људолови о њој нису водили рачуна. Обнављање шуме понекад је изискивало мале кораке, попут сејања садница, али су каткад били потребни и већи

Спасавање лисичића

кораци, као што је садња читаве шуме како би се спречиле поплаве.

„Надам се да нећемо наићи ни на једног Људолова“, рекла је Кора.

Чувари су ишли на посао веома рано ујутру, а неки од одраслих су последњи пут отишли ноћу, када је већина Људолова обично била ушушкана у својим кућицама. Остатак времена проводили су у Скривеном средишту, одмарајући се, спавајући или обављајући своје послове.

Људолови су изгледали застрашујуће. Били су велики попут дивова – чак и они најмлађи. Кору је једном приликом умало спљоштило људоловско дете. Чувари су обично умели добро да их се клоне, међутим, Кора је тада била расејана, те га није опазила када је дотрчао до ње кроз папрат.

Срећом, изгледа да његове смешне и округле уши, за разлику од Кориних шиљатих,

Шумска магија

нису баш добро обављале свој посао, па није чуо Кору како вришти. Била је принуђена да замахне својим дугим прсти-

ма и проспе магични прах по његовим огромним стопалима, тако да је он прелетео преко ње. На крају је побегао, несвестан тога да је могао да је нагази или пак понесе кући за вечеру. То је био пример шумске магије Чуvara природе. Није то била баш она шаљива врста магије која је чинила да Људолов одлети или да се претвори у смрдљивог јазавца, али је свакако била веома корисна.

Кора је набацила торбу на раме. „Питам се шта ћемо радити данас.“

Спасавање лисичића

Чувари не само што су обнављали руралне пределе већ су и живели захваљујући њима. Свакога дана, у време када већина Људолова и даље спава, Чувари одлазе у Велико пространство по орахе, семенке, воће, дрво, крзно, као и по све друго што природа нуди, а што може бити веома корисно.

Скарлет Заузетковић је била задужена за то да сваком Чувару додели задатак. Такође, била је главна за продавнице у којима су чували све што су сакупили, као и за радионице у којима је тим Чуvara све сакупљено претварао у нешто корисно. Скарлет је волела свима да понавља: *Од зеленој дола до нашеј сѝола, за добро села се сѝарамо и само неоїходно узимамо!*

„Ускоро ћемо сазнати! Тркајмо се до Жбунастих врата!“ Џекс је овога пута, уместо да крене спиралним степеницама, опкорачио рукохват и склизнуо док му се плава коса вијорила иза леђа.

„Гао, мама!“, викнула је Кора, кренувши за њим – такође низ рукохват.

„Чувајте се, скривајте се и не дозволите да вас Људолови ухвате“, викнула је Корина мама. Она се ових дана није толико бавила обнављањем природе. Била је запослена у *Вранином њезду*, чувеном кафићу Чувара природе.

Спасавање лисичића

* * *

Кора и Џекс су трчали кроз шуму све до задебљане живе ограде која је окруживала село. Како кроз њу воде само једна врата, Кора и Џекс су, да би кроз њих прошли, морали најпре да сачекају иза својих пријатеља – Трикс и Нис. Нис је жвакао истостирану папрат умочену у мед.

„Њам“, узвикнула је Кора. „То савршено мирише, Нисе. Да ли је то још један од твојих рецепата?“

Нис је у свему следио свог тату, а обојица су имали исту нијансу риђе косе и обожава-ли су кување. Нис је непрестано смишљао нове рецепте. „Употребрио сам зову и мед од јасмина“, сложио се климнувши главом.

Трикс је своју љубичасту косу увек вези-вала у пунђу, у коју је забадала шрафцигер.

Шуљска мамија

Обожавала је науку и инжењерство, због чега нигде није одлазила без свог алата.

Када им се придружила Светлошапа Пенелопа, Корина смртна непријатељица, Кора је преврнула очима и исплазила језик у правцу Цекса. Кора јој је потајно дала надимак Пенелопа Савршенковић.

Пенелопа је, вртећи прамен своје ружичасте косе, скенирала Кору од главе до пете. Направила је гримасу као да је управо попила смути од киселих бобица. „Јеси ли се успавала или ти се нешто угнездило у коси? Вини, позајми јој четку за косу.“

Пенелопина пријатељица Вини се намрштила. „Фууј! Никако!“

„Фуј!“ сложила се Кора, па је намерно још више замрсила своју дугу зелену косу, учинивши да јој чворови у коси постану још већи. Након тога је окренула леђа Пенелопи и Вини.

Спасавање лисичића

Како су корачали даље, Кора је пожелела да Нис пожури и поједе своју папрат пре него што она умре од глади. Чинило јој се да је до-ручковала пре сто година, и то досадне пала-чинке са старим жировама. Трикс и Нис су најзад стигли до Жбунастих врата. Кори се стегао стомак. Дошао је ред на њих!

Скарлет Заузетковић је наслонила на браду оловку коју је држала. Погледала је у Кору и Џекса. „Хмм“, размишљала је. „Да ли је паметно пустити вас двоје да сами обнављате природу?“

Кора се усправила и насмејала, одајући утисак особе од поверења. Није она била крива за то што су се између ње и Џекса често јављале несугласи-це. Изгледа да их је Не-сташлук свуда пратио.

„Можеш да се правиш наивна колико год желиш“, рекла је Скарлет, „Џекс и ти умете да нањушите невољу.“

Кора је бацила поглед на Џекса. Он ју је погледао разрогачивши очи, а потом је брзо скренуо поглед. Рамена су му се подизала док је покушавао да се не насмеје. Кора је претпоставила да се сетио оног несрећног инцидента са перјем на њиховом, надају се *иоследњем икада*, часу науке. Кора се суздржавала да не фркне.

„Нови парк за игру поред фудбалског терена“, рекла је Скарлет, коначно успевши да им поверује. „Људолови су булдожером уништили ливаду пољског цвећа да би га изградиле.“ Обома им је дала по кесицу семена. „Идите и поново засадите земљу око парка. И немојте ме изневерити, вас двоје. Запамтите да се морате вратити пре зоре и да сте

Спасавање лисичића

још увек на пробном раду. Могу да вас вратим натраг у школу кад год.“

Кора није имала намеру да се икада више врати у школу. „Поново ћемо посејати оно што је тамо преостало, и напунићемо своје шумске торбе многим сјајним стварима намењеним за продавнице“, обећала је.

„Хмм, видећемо још“, одговорила је Скарлет. „На мојој Листи жеља су празне љуске од јаја. Потребне су ми две, и то довољно велике да послуже као фарови на аутомобилу Баке Небесчице. Ја ћу испунити љуске латицама цвећа са звезданим сјајем. Такође, требају ми и шишарке – што више њих. Оне су намењене дечици из вртића да их обоје и од њих направе декоративне заставице које ћемо окачити свуда по палати и наоколо по Скривеном средишту. Ово су, дакле, све хитне потрепштине. Аутомобил и заставице морају бити спремни на време за годишњу рођенданску регату

Шуљска мамија

Баке Небесчице. Ове године ће бити најбоља икада.“

„Љуске од јаја и шишарке“, поновила је Кора, кренувши према вратима.

Скарлет ју је накратко зауставила. „Додала бих и уобичајено упозорење: *Треба остати неиримејан како ће Људолови не би ухватили.*“

Када је саопштила шта треба да се прибави и чега морају да се придржавају, Скарлет је отишла.

Прошавши кроз Жбунаста врата са Џексом, Кора се напрасно ућутала. Ово је био посебан тренутак за њих – први пут су били препуштени сами себи у Великом пространству.

Друго поглавље

Шапутава шума се одједном учинила много већом сада када је Кори било дозвољено да у њој борави без икога одраслог. Очима је тражила још неког од Чуvara, поред Џекса, али су сви нестали негде у шуми. Недуго потом је иза себе зачула познати, ражалашћени глас. Пенелопа Савршенковић!

„Није фер“, узвикнула је Пенелопа гласно јаукнувши. „Због чега ја морам да идем и пребројавам досадне, старе бубе? Желим да искористим своје таленте за нешто узбудљивије.“

Шумска мачија

Кора није желела да слуша Пенелопина приповедања о томе колико је паметна и савршена. Заситила се тога у школи. „Хајдемо овуда“, рекла је Џексу, скренувши на другу стазу.

Како је Пенелопин глас утихнуо, Кора је дубоко удахнула. Плућа су јој се испунила свежим ваздухом, те су јој се и мисли разбрилиле. Шапутава шума је била веома мрачна и тајновита. Око Коре је био неки полумрак, па је распознавала само облике дрвећа, корења и жбуња.

„Голубије перо!“ Корине очи су засијале када је налетела на перо прошарано белим, црним и сивим пругама. Скарлет није имала разлога за бригу. Кора је ово пронашла!

„Одличан улов!“, рекао је Џекс, звучећи помало завидно.

Кора се широко осмехнула док је скидала шумску торбу са леђа. Баш је добар осећај када си први који је пронашао нешто корисно.